

TELEKOM GREVİ

Aydınlık Dergisi, 18 Kasım 2007

Yıldırım Koç

Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi tarihinde bazı grevler önemlidir; tarihimizin köşe taşlarıdır. 12 Eylül sonrasında 1986 yılının Netaş Grevi (Otomobil-İş Sendikası), 1988 yılının SEKA Grevleri (Selüloz-İş Sendikası), 30 Kasım 1990 günü başlayan ve 4-8 Ocak 1991 yürüyüşüyle devam eden Türkiye Taşkömürü Kurumu Grevi (Genel Maden-İş Sendikası) ve TÜRK-İŞ'e bağlı sendikaların 1995 grevleri bu niteliktedir. İlerde 2007 yılı da tarih olduğunda, Haber-İş Sendikası'nın Telekom Grevi de bu nitelikte olacaktır.

Telekom Grevi, 25 bin işçinin ülkenin dört bir yanında greve çıkması açısından önemlidir. Ancak bu grevi daha da önemli kılan, grev sırasındaki saflaşmanın Türkiye'de sendikal strateji açısından yolgösterici nitelikte olmasıdır.

Bu grev, işyerlerindeki bir uyuşmazlıktır; ancak çözüm yeri işyerleri değildir. Grevdeki saflaşmada bir tarafta basit bir işveren yoktur. Karşıdaki işveren, ulusötesi bir şirkettir. Şirketteki kamu hissesine rağmen, Hükümet sürece karışmamakta ve böylece inisiyatifini tümüyle yabancı ortağa bırakmaktadır. Yabancı ortak hakkında çeşitli iddialar vardır. Görünen işverenin arkasında bulunduğu ileri sürülen güçler ürkütücüdür. Özetle; grevde taraflardan biri emperyalizmdir. Türkiye'ye kasteden emperyalizm, Telekom işçisine de kastetmektedir.

Diğer tarafta, başta Haber-İş ve Telekom işçisi olmak üzere işçi sınıfımızın tümü ve tüm anti-emperyalist güçler olmalıdır. Ancak ne yazık ki, bu bilinç yeterince yerleşmediğinden, Haber-İş'in ve Telekom işçilerinin mücadelesi yeterince destek alamamıştır.

TÜRK-İŞ Başkanlar Kurulu'nun Telekom Grevi gündemiyle toplanması ve destek kampanyası açması olumludur. Diğer işçi ve kamu çalışanları örgütleri de, destek mesajlarının ötesine giderek, somut destekte bulunmaları gerekir.

Uluslararası alanda önemli bir destek yoktur. Destek, mesajlarla sınırlıdır. Karşı tarafta ulusötesi bir tekel olmasına karşın, uluslararası sendikacılık hareketinden etkili bir ses çıkmamaktadır.

Telekom Grevi'ni desteklemek herkesin görevidir. Grevci işçi hassastır. Destek bekler. Türkiye'nin herhangi bir yerinde grevdeki işyerinin önünde nöbet tutan grev gözcülerine selam verilmesi, onların grevlerinin desteklendiğinin belirtilmesi bile önemli bir moral kaynağıdır.

Ayrıca, grevdeki işçilerin ailelerinin desteği de önemlidir. Özellikle büyük kentlerin dışında grevcilerin, eşleri ve çocuklarıyla birlikte düzenleyecekleri toplantılar ve şenlikler, hem grevin kamuoyuna duyurulmasında, hem de eşlerin ve çocukların da grev sürecine katılmasında son derece önemlidir. Özellikle çocukların bu grevi yaşamasında büyük yarar vardır. Bugünün işçi çocukları, yarının işçileri olacaktır. Babasının veya annesinin grev deneyimiyle büyüyen, onların toplantılarına ve yürüyüşlerine katılan çocukların sınıf bilinci daha güçlü gelişecektir.

Grevin birleştirici etkisi de vurgulanmalıdır. Emperyalizmin halkımızı ve işçi sınıfımızı bölme çabalarına verilecek en iyi yanıt, sınıf kardeşliğidir. Sınıf kardeşliği özellikle grevlerde güçlenir. Bugün Telekom işçisi ekmek ve hak kavgasında bir yumruk olmuştur. Küsler barışmıştır. Siyasi görüşü, etnik kökeni ve inancı ne olursa olsun bütün işçiler ortak amaca kilitlenmiştir; işverene ve emperyalizme karşı hep birlikte mücadele etmektedir.

Bu önemli m¼cadele konusunda emperyalizmin ve yerli sermayenin denetimindeki sözl¼ ve yazılı yayın organları görevlerini yapmaktadır. AKP'nin yönetimde olduğu belediyelerin bir bölüm¼ de yerel basına baskı uygulamaktadır. Ancak Ulusal Kanal gibi ulusal düzeyde yayın yapan televizyon kanalının yanı sıra, yerel düzeyde yayın yapan bazı kanallarla yapılacak işbirliği de m¼cadeleye katkıda bulunacaktır.

Parlamento'da grubu bulunan siyasi partiler Telekom Grevi'ne karşı duyarsızdır. Grevi yaşayanlar, bu sıkıntılı günlerinde yanlarında kimi, karşılarında kimi gördüğ¼nü unutmayacaktır.